

то по-голѣмъ става наклонѣтъ, толкова повече човѣкъ се отклонява отъ правия пѣтъ на живота, т. е. отъ перпендикуляра, и се спира въ плоскостѣта, дето човѣкъ се движи само въ физическия свѣтъ. За да не изпада въ ограничителни условия, той трѣбва да се държи здраво за перпендикуляра, като посока, която единствена го води къмъ любовта — основата на живота.

Следователно, стремете се къмъ перпендикуляра на живота, т. е. къмъ великата любовъ, която осмисля нѣщата. Безъ любовта нѣма животъ, нѣма растене и развитие, нѣма никакви придобивки.

Т. м.

*

38. Лекция отъ Учителя, държана на
6. май, 1931 г. София. — Изгрѣвъ.